

Na konci světa - Ládá Svoboda

- D C G
1. Stál jak na konci světa, tušil, že léta co hvězdám září,
D
dávno promarnil.
Tak rád objímal krásky svý pochybný lásky, žil ze dne na den,
a přehlížel stín.
D C G D
Jen křídla jen křídla roztáhnout a po nebi plout.
Chvíli se nadechnout, jít, žít pocit že mít můžu všechno hned a tady a teď!
D C
R: Nejsme jen země prach. Zrozeni k zoufání.
G D
Ne, nechcem žít věčný strach z marného hledání.
2. A pak ho zasáh ten tón, měl hlas jako zvon, co proboří hráz,
ale zůstane v nás.
Sám bosí uprostřed hor, tam kde zanecháš vzdor, pastýřů král na píšťalu hrál.
Jen křídla jen křídla roztáhnout a po nebi plout.
Náhle se ptal sebe sám, co dělat mám dál? Kudy se vést a jaký kříž nést.
Ami G F
Nech vodu v potoce téct, kytky na louce kvést, ptáky v oblacích nést
Ami
kdo vlastně jseš.
G F D
Odhal nevinou tvář snad jsi zloděj či lhář, básník či král ale kdo budeš dál!
- R: Nejsme jen země prach. Zrozeni k zoufání.
Šel poutník potokem z hor. Tam zanechal vzdor, bosí se smál, na píšťalu hrál.
Jen křídla jen křídla roztáhnout a po nebi plout.
Řekni, kdo změní nás, snad láska snad čas, smrt nebo dluh, anebo sám Bůh.